

[Arbejds- og Socialministeren.]

Med Hensyn til Kredsen af de Personer, der skal henvises til disse Beskæftigelsesforanstaltninger, er den gældende Ordning den, at de arbejdsløse, som har haft den længste Ledighed inden for det sidste Aar, skal henvises først. Af Hensyn til Ønskeligheden af et Arbejdes bedst mulige Igangsættelse og Materiellets effektive Udnyttelse foreslaas det, at det paa den ene Side skal iagttages, at der anvises Arbejdsgivere saadan egnet Arbejdskraft, at Arbejdet kan gennemføres paa betryggende Maade, medens det paa den anden Side maa iagttages, at mindst 25 pCt. af de til Arbejdet medgaaende Arbejdstimer skal udføres af Arbejdere, som i Løbet af de sidste to Aar har været arbejdsløse i mindst 10 Maanedre.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, der er vedtaget uændret i det andet høje Ting, til velvillig og hurtig Behandling.

Josef Andersson: Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde Lovforslaget. I den senere Tids Beskæftigelsespolitik og de omfattende Bestræbelser fra det offentlige Side for at komme Arbejdsløsheden til Livs har Loven om Iværksættelse af offentlige Arbejder og Beskæftigelse af arbejdsløse udgjort et vigtigt Led. Denne Lovs Mening var jo, at saa mange arbejdsløse som muligt skulde komme i Arbejde, men Loven indeholdt Bestemmelser, der virkede i modsat Retning. Da den i December 1940 var til Behandling i dette høje Ting, gjorde jeg opmærksom paa det uheldige i, at den i Modsætning til Loven af 1938 havde fastsat en Løn, som laa under den tariffmæssige. Det har i den forløbne Tid vist sig, at dette var en uheldig Bestemmelse, som har fremkaldt megen Kritik baade fra Arbejdsgiverside og Arbejderside. Der er derfor Grund til at lykønske den højtærede Arbejds- og Socialminister til, at det nu er lykkedes at faa dette Punkt ændret, saaledes at Akkordarbejde fremtidig beregnes efter de tariffmæssige Lønsatser.

Da den højtærede Arbejds- og Socialminister jo nu har gjort Rede for de foreslaaede Ændringer, skal jeg ikke komme nærmere ind herpaa, men skal indskrænke mig til med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Rahbek: Naar det allerede nu efter kun et halvt Aars Forløb er blevet nødvendigt at foreslaa Ændringer i denne Lov, skyldes det, som det fremgaar af Bemærk-

ningerne til Lovforslaget, at den gældende Aflønningsordning har voldt ikke ringe Besvær. Jeg tror ingenlunde, det Udtryk er for stærkt. At der kan være Vanskeligheder, er forstaaeligt, da det jo drejer sig om Folk, som i længere Tid har været arbejdsledige og derfor næppe er i Stand til at præstere normal Arbejdsydelse i den første Tid. Lovforslaget, som det nu er affattet, bestemmer, at for saadanne Arbejdere kan der gives en Overgangstid paa indtil 14 Dage, hvor der ikke arbejdes efter Akkord, men efter en i Loven fastsat Timebetaling. Naar denne Overgangstid er passeret, er Hovedregelen den, at der arbejdes efter Akkord, og at der kun, hvor særlige Grunde gør det nødvendigt, kan arbejdes efter Timebetaling, og Betalingen er, som allerede anført, praktisk talt normal Arbejds løn, de Takster, der er fastsat ved Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Den eneste Indskrænkning findes i Bestemmelserne om, at der kun skal arbejdes 40 Timer ugentlig.

Jeg er ikke helt sikker paa, at de foreslaaede Regler er i egentlig Overensstemmelse med Forudsætningen for denne Lovgivning, der jo var den, at Betalingen for den Slags Arbejder skulde fastsættes saaledes, at Arbejderne til enhver Tid var interesserede i at søge over i normal Beskæftigelse. Jeg er ikke helt sikker paa, at denne Interesse ogsaa i Fremtiden vil være til Stede, naar de her foreslaaede Regler gennemføres. Jeg skal dog ikke under de foreliggende Omstændigheder opholde mig nærmere derved, men kun udtale, at naar Rigsdagen nu, maaske enstemmigt, gaar med til at fastsætte de nye Regler, her er Tale om, saa maa det omtalte „ikke ringe Besvær“ høre op. Naar Samfundet ofrer store Millionbeløb for at skaffe Arbejde, maa der fra alle Sider vises god Vilje til at faa det bedst mulige ud af disse Bestemmelser. Vi kan ikke fortsat tolerere, at disse Bestræbelser modarbejdes — fra hvilken Side det end sker. Jeg henstiller derfor, at man modtager de nye Regler med Velvilje og samler Interessen om det, der er det afgørende, ikke mindst under de nuværende vanskelige Forhold: at faa Arbejde i Gang.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jørgen Jørgensen: Den Ændring, der her foreslaas i Loven af December 1940, er stort set at gennemføre Akkordbetaling i alle Tilfælde. Efter min Opfattelse er det da naturligt, at man ogsaa yder den normale Betaling for hver præsteret Arbejdsenhed.